

Griffienummer: 1171

Notitienummer: 66.97.598-09.

Datum vonnis: 10.9.2013.

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het Arrondissement Tongeren zitting houdende in Correctionele Zaken, 11° Kamer, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN ZAKE

A. HET OPENBAAR MINISTERIE :

B. , wonende te

C. , voorheen wonende te
, thans wonende te

- burgerlijke partijen – gesteld ter zitting van 4.6.2013 en vertegenwoordigd door
Mter. | loco Mter: , advocaten te tegen
de eerste beklaagde, hiernavermeld.

TEGEN

1. geboren te op en wonende te

2. geboren te op en wonende te

Te op hierna vermelde data,

Bij inbreuk op :

de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970,

de feiten sedert 25.03.1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

de feiten sedert 01.05.2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de feiten sedert 01.09.2009 strafbaar gesteld bij de artikelen 4.2.1, 6.1.1, 6.1.41 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

op het onroerend goed gelegen , gekadastreerd als

eigendom van en
, elk in volle eigendom, ingevolge aankoop, akte dd. 09.05.2007

-handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 4.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (voorheen artikel 99 van het Decreet van 18.05.1999, het artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en het artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het ver-

strijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd of voortgezet te hebben,
en/of

-als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 6.1.1.1° en 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (voorheen artikel 146, 1° en 2° van het Decreet van 18.05.1999), gepleegd worden,

in casu, op niet nader te bepalen data tussen 09.08.2007 en 04.12.2009, de bakstenen muur aan het terras niet hoog genoeg te hebben uitgevoerd zoals vermeld op de plannen en de rechterzijgevel werd slechts gedeeltelijk afgewerkt met kunststofbeplanking.

De dagvaarding werd overgeschreven op het Hypotheekkantoor:

De 26.1.2012.

Bedrag 174,67 euro.

*De Hypotheekbewaarder,
(get.)*

Gehoord in openbare zitting van 4.6.2013 de voordracht van de zaak ;

Gehoord Mter. loco Mter. advocaten te in haar
middelen en eis namens de burgerlijke partijen sub B. en sub C.
Gezien de ter zitting neergelegde schadenota en stukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering, bij monde van dhr.
en gezien het bevel tot dagvaarding ;

Gehoord beklaagde Vanherf in zijn verdedigingsmiddelen bijgestaan door Mter.
advocaat te en in zijn ondergeschikt verzoek om de
opschorting van de uitspraak van de veroordeling.
Gezien de ter zitting neergelegde besluiten en stukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar gunstig advies omtrent het verzoek tot
opschorting.

Allen gebruikten de Nederlandse taal ;

Overwegende dat de tweede beklagde , voornoemd, alhoewel behoorlijk gedagvaard niet ter zitting is verschenen.

I. Voorafgaandelijk.

De rechtbank stelt in hoofde van beklagde i het verval van strafvordering vast ingevolge haar overlijden.

II. Beoordeling der tenlastelegging.

Beklaagde wordt ervan beticht zich schuldig te hebben gemaakt aan een inbreuk op de wetgeving inzake stedebouw en met name een muur in baksteen aan het terras niet hoog genoeg te hebben uitgevoerd en de rechter zijgevel van zijn appartement slechts gedeeltelijk te hebben afgewerkt met kunststofbeplanking.

Blijkens de gegevens van het strafdossier is beklagde eigenaar van een appartement gelegen te

Voor dit gebouw werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd op 10.8.2006.

Deze vergunning voorzag in het optrekken van een bakstenen muur aan het terras van 94 centimeter en het afwerken van de rechter zijgevel met kunststofbeplanking. De muur werd echter niet hoog genoeg uitgevoerd en de rechter zijgevel werd slechts gedeeltelijk afgewerkt met kunststofbeplanking. Hiervan werd proces-verbaal opgesteld op 3 december 2009.

Beklaagde diende een aanvraag tot regularisatie in van de terrasmuur op de uitgevoerde hoogte.

Het college van burgemeester en schepenen van besliste op 20 mei 2011 dat het terrasmuurtje mocht behouden blijven op de bestaande hoogte, doch dat het moest verhoogd worden met een ondoorzichtig scherm in kunststof tot op een hoogte van 1,80 meter.

Bovendien diende de zijgevel verder te worden afgewerkt met de kunststofbeplanking.

Tegen deze beslissing tekende beklagde beroep aan bij de bestendige deputatie, die op 25 augustus 2011 besliste dat het terras op de scheidingsmuur moet afgewerkt worden met een gemetselde borstwering van 1,20 meter hoogte waarboven een plaat in ondoorzichtig glas moet aangebracht worden tot op een hoogte van 1,80 meter ten opzichte van de terrasvloer.

Eveneens werd de verdere afwerking van de zijgevel met de kunststofbeplanking opgelegd.

Thans zijn deze werken uitgevoerd.

Artikel 6.1.1 VCRO, dat werd opgenomen in de dagvaarding, voorziet uitdrukkelijk in de strafbaarstelling van het uitvoeren, voortzetten en instandhouden van de handelingen omschreven in artikel 4.2.1 VCVRO.

Gelet op het feit dat beklaagde niet de oprichter is van het gebouw, dient de rechtbank te beoordelen of hij de stedenbouwkundige inbreuken heeft voortgezet of instandgehouden waarbij de rechtbank van oordeel is dat het voortzettingsmisdrijf zich identificeert met het instandhoudingsmisdrijf en er aldus geen onderscheid dient te worden gemaakt tussen beide misdrijven.

De constructie is gelegen in woongebied met cultureel, historisch en/of esthetisch karakter.

De instandhouding van constructies zoals omschreven in artikel 4.2.1 werd – behoudens wat betreft constructies gelegen in ruimtelijk kwetsbare gebieden – gedepenaliseerd met ingang van 1 september 2009.

Op grond van artikel 15.1 BUPO-Verdrag en artikel 2, lid 2 SW, heeft de opheffing van de strafbaarstelling op het ogenblik dat over het gepleegde misdrijf nog geen beslissing werd genomen tot gevolg dat de strafvordering vervalft.

Derhalve is de strafvordering vervallen in hoofde van eerste beklaagde.

III. Burgerlijke vorderingen:

Burgerlijke partijen en stelden zich ter zitting van 4 juni 2013 burgerlijke partij tegen beklaagde op grond van de tentatelegging opgenomen in de dagvaarding.

Gelet op het verval van de strafvordering in hoofde van beklaagde is de rechtbank niet bevoegd om te oordelen over deze burgerlijke vorderingen.

Gezien de artikelen hiernavermeld, door de Voorzitter ter zitting aangeduid:
Wetboek van rechtspleging in strafzaken: art. 194, 185, 186.

Strafwetboek: art. 2 lid 2.

Art. 15.1 BUPO-Verdrag:

Art. 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996;

Art. 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Art. 4.2.1, 6.1.1, 6.1.41 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Wet van 15.6.1935: art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41.

OM DEZE REDENEN:

De Rechtbank, uitspraak doende op tegenspraak opzichtsens eerste beklaagde en bij verstek opzichtsens tweede beklaagde.

Stelt het verval van de strafvordering vast in hoofde van beklaagde ingevolge de opheffing van de strafbaarstelling.

Stelt het verval van de strafvordering vast in hoofde van beklaagde ingevolge
haar overlijden;

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagde bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Legt de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de burgerlijke vorderingen.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting de tiende september tweeduizend en dertien.

Alwaar aanwezig waren:

Mevr. alleenzetelend Rechter,

Het Openbaar Ministerie, zoals bij naam vermeld op het Pro Justitia van uitspraak, en
ged. Griffier (MB. 5.12.2011- BS.9.12.2011).